

ДО ШЕВЧЕНКА

Замало цих слів: Пророк.
Титан. Прометей.

Сумління

Ти наше, вибір і крок,
Боління, вічне боріння.

Вивів нас на світла
Вигаслі вже, здавалосьь.
Перепалив дотла
Брехню, що в Правді ховалась.

Нині – Правда в брехні...
Знов біснується, знову
Гадюччя у бузині.
Знов – рятувати Мову!

Вчиш: заклять і проклять
Було, гуло – аж занадто.
Наші болі болять
Не Москві, ані НАТО,

Тільки нам, тільки нам,
Що zostались при згоді, –
Роботящим рукам, роботящим умам... –
Роботящим та й годі!

Ти – наш хліб, наша честь,
Рана, завдана щойно.
Україні достойно єсть
Тобою жити – достойно!

Роман Лубківський
16-17. 02. 2002

ПРО АВТОРА

Роман Лубківський – відомий поет, перекладач, літературознавець і культуролог.

Народився 10 серпня 1941 р. в селі Острівці на Тернопільщині. Навчався на філологічному факультеті Львівського державного університету імені Івана Франка. Після служби в армії працював у редакції журналу “Жовтень” (нині “Дзвін”). З 1980 до 1992 р. очолював Львівську письменницьку організацію Спілки письменників України. Народний депутат України першого скликання (1990–1994), Надзвичайний і Повноважний посол України, професор Львівського національного університету імені Івана Франка, почесний голова Львівської “Просвіти”.

Образ Тараса Шевченка належить до провідних у творчості письменника. За поетичну збірку “Погляд вічності: Автопортрети Шевченка” удостоєний Шевченківської премії 1992 р. Один з ініціаторів встановлення пам'ятника Т.Шевченкові у Львові, с. Бунові на Яворівщині, а також у Братиславі, Санкт-Петербурзі, Бельдах. Активний учасник міжнародних шевченківських форумів та ювілеїв. Слово “Богорівний – бо правдомовний” було виголошене в Києві 9 березня 1997 року на Шевченківському вечорі в будинку Національної філармонії України у присутності найвищого керівництва держави.